

**JUNI
2014**

**VAN DEN AKKER
ACCOUNTANTS B.V.**

LOONBELASTING

Verbouwing woning werknemer

Loon is het totaal van alle voordelen die een werknemer uit zijn dienstbetrekking geniet. Daaronder vallen ook voordelen die de werknemer heeft kunnen behalen omdat zijn dienstbetrekking hem daartoe in staat stelde. Dat kunnen ook voordelen zijn die niet door de werkgever maar door derden aan de werknemer worden betaald.

De Belastingdienst legde een naheffingsaanslag loonbelasting op aan een BV. De naheffingsaanslag had betrekking op de kosten van de verbouwing van de woning van een werknemer. Deze kosten waren voor rekening van het concern waartoe de BV behoorde gekomen. In totaal ging het om een bedrag van € 1,7 miljoen. In de procedure die de BV aanspande was de vraag of er voldoende causaal verband bestond met de dienstbetrekking van de werknemer. De werkgever bestreed dat de werknemer een voordeel had gehad. Zo al sprake was van een voordeel vond dit volgens de werkgever zijn oorsprong niet in de dienstbetrekking. Bij aanvang van de dienstbetrekking was de werknemer voorgehouden dat hij voor 25% medeaandeelhouder zou worden. Die toezegging werd nooit nagekomen. In plaats daarvan werd in een zgn. samenwerkingsovereenkomst het uitzicht geboden op een gerechtigdheid tot 25% van de winst van de werkgever. Volgens de werkgever vond het voordeel zijn oorsprong in die overeenkomst.

Hof Amsterdam was van oordeel dat er een gezagsrelatie had bestaan tussen de werkgever en de werknemer omdat de enige aandeelhouder van de werkgever in werkelijkheid de dienst uitmaakte en de werknemer ondanks zijn status als formeel bestuurder niet zonder toestemming van de aandeelhouder beslissingen kon nemen. De werknemer had in de samenwerking niets anders ingebracht dan zijn arbeid. Volgens het hof moest de samenwerkingsovereenkomst worden geplaatst in de context van de

dienstbetrekking met de werkgever. Het door de werknemer genoten voordeel, bestaande uit het niet hoeven betalen van de verbouwing van zijn woonhuis, was daarom netto loon uit dienstbetrekking. Bij het opleggen van de naheffingsaanslagen was de inspecteur ervan uitgegaan dat de werkgever de loonbelasting voor zijn rekening heeft genomen en heeft afgezien van verhaal op de werknemer. Volgens het hof heeft de inspecteur terecht het genoten voordeel gebruteerd en de naheffingsaanslag over het gebruteerde loon berekend.

Loon echtgenote en loon dga

Volgens de Hoge Raad moet bij het vaststellen van het gebruikelijk loon van een dga geen rekening gehouden worden met het loon van zijn echtgenote. Een dga moet voor zijn werkzaamheden voor zijn BV tenminste een gebruikelijk loon ontvangen. Wat een gebruikelijk loon is wordt bepaald aan de hand van de beloning van werknemers in vergelijkbare functies die geen aanmerkelijk belang hebben in de BV waarvoor zij werken. Er geldt in 2014 een normbedrag van € 44.000 per jaar.

Naar aanleiding van een boekenonderzoek stelde de inspecteur zich op het standpunt dat de beloning van de enige aandeelhouder van een BV

in een reeks van jaren op het normbedrag voor een gebruikelijk loon gesteld moest worden. Omdat het feitelijk betaalde loon lager lag, legde de inspecteur naheffingsaanslagen op aan de BV. Er volgde een procedure over de vraag of de inspecteur het gebruikelijke loon correct had vastgesteld. Hof Den Haag vernietigde de naheffingsaanslagen. De totale arbeidsbeloning voor de dga en zijn echtgenote was volgens het hof in overeenstemming met de hoeveelheid werk die zij verrichtten. De Hoge Raad heeft de uitspraak van het hof vernietigd. Door rekening te houden met het loon van de echtgenote bij de beoordeling van de gebruikelijkheid van het loon van de dga trad het hof buiten de grenzen van het geschil. De gebruikelijkheid van het loon van de dga staat los van het aan zijn echtgenote betaalde loon.

Bovenmatige vergoeding

Een werkgever kan de kosten van vervoer van een werknemer belastingvrij vergoeden tot een bedrag van € 0,19 per kilometer. Is de vergoeding hoger dan € 0,19 per kilometer, dan vormt het meerdere loon waarover loonbelasting moet worden ingehouden en afgedragen.

Een werknemer die van zijn werkgever een vergoeding van € 0,38 per kilometer ontving, meende dat geen sprake was van een te belasten deel van de vergoeding. In de arbeidsovereenkomst was opgenomen dat de werknemer verplicht was om een representatieve auto aan te schaffen. De werkgever had hem daarvoor een financiering verstrekt. Volgens de werknemer was de regeling voor privégebruik auto van toepassing, omdat de werkgever alle kosten van de auto, inclusief afschrijving vergoedde. De werknemer baseerde dat op het handboek loonheffingen van de Belastingdienst en de vergoeding van € 0,38 per zakelijke kilometer. Er kon echter niet worden vastgesteld dat de werkgever alle kosten van de auto vergoedde. Daarom was geen sprake van het ter beschikking stellen van de auto, maar van een bovenmatige vergoeding.

Geen 30%-regeling

Volgens de Hoge Raad mag de 30%-regeling niet worden toegepast op een tweede parttime betrekking, die meer dan drie maanden na het einde van de eerste fulltime betrekking aanvangt. De Hoge Raad volgt daarmee de conclusie van de Advocaat-generaal (AG). Hof Den Bosch meende dat de regeling wel mocht worden toegepast en door de Belastingdienst ten onrechte was geweigerd.

De 30%-regeling is een forfaitaire regeling ter vergoeding van de extra kosten die een uit het buitenland afkomstige werknemer heeft als hij in Nederland komt werken. Deze regeling houdt in dat 30% van de totale bruto beloning als belastingvrije vergoeding voor extraterritoriale kosten wordt aangemerkt. Wil deze regeling van toepassing zijn dan moet het gaan om een uit een ander land aangeworven werknemer met een specifieke deskundigheid die op de Nederlandse

arbeidsmarkt niet of schaars aanwezig is. Gedurende de looptijd van de regeling kan de oorspronkelijke dienstbetrekking worden beëindigd en worden vervangen door een andere, mits er tussen de beëindiging van de eerste dienstbetrekking en de aanvang van de tweede niet meer dan drie maanden zit.

Hof Den Bosch was van oordeel dat de 30%-regeling ook kan worden toegepast op een aanvullende dienstbetrekking. De zaak had betrekking op een buitenlandse werknemer die de 30%-regeling al toepaste. Na de beëindiging van zijn eerste dienstbetrekking maar binnen de looptijd van de 30%-regeling ging hij werken als commissaris bij een bedrijf. Omdat zijn werkzaamheden minder dan een volledige werkweek in beslag namen, accepteerde hij na enige tijd een tweede commissariaat. De Belastingdienst wees het verzoek om de 30%-regeling op het tweede commissariaat toe te mogen passen af. Als reden daarvoor voerde de Belastingdienst aan dat de werknemer op het moment waarop hij de tweede overeenkomst aanging in Nederland werkzaam was en dat zijn oorspronkelijke dienstbetrekking ruim meer dan drie maanden voor de aanvang van het tweede commissariaat was geëindigd.

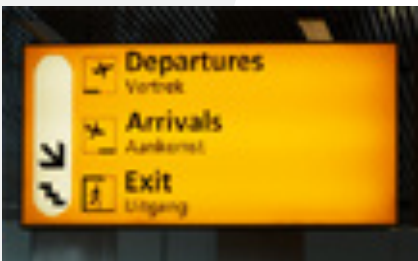
De Hoge Raad constateert dat het

eerste commissariaat slechts voor een deel de oude dienstbetrekking verving en dat het meer dan drie maanden heeft gekost om vervanging voor het andere deel te vinden. Daardoor is voor het tweede commissariaat niet voldaan aan de voorwaarde die wordt gesteld aan voortzetting van de 30%-regeling.

Wetsvoorstel aanpassing pensioenen

De Tweede Kamer heeft het gewijzigde wetsvoorstel ter aanpassing van de fiscale facilitering van pensioenen aangenomen. Het wetsvoorstel is gewijzigd omdat het eerder ingediende wetsvoorstel niet op goedkeuring van de Eerste Kamer kon rekenen. Bij de behandeling van dit wetsvoorstel in de Tweede Kamer zijn enkele amendementen ingediend die zijn verworpen of ingetrokken. De amendementen betroffen het vervallen van de zogenaamde nettolijfrentefaciliteit in box 3, het betrekken van de waarde van een aanspraak op een nettolijfrente in box 1 ingeval van afkoop en het verbieden van medische keuring voor de nettolijfrente.

De staatssecretaris van Financiën heeft de Eerste Kamer gevraagd om spoedige behandeling van het wetsvoorstel. In de Tweede Kamer is gevraagd om de nettolijfrente onder te brengen in de zogenaamde tweede pijler van de

Loonbelasting

Verbouwing woning werknemer	2
Loon echtgenote en loon dga	2
Bovenmatige vergoeding	2
Geen 30%-regeling	3
Wetsvoorstel aanpassing pensioenen	3
Verskil in bijtellingspercentage	4
Pseudo-eindheffing hoog loon	4
Vergoeding reiskosten kinderen	4

Autobelastingen

Stimulering elektrische auto	4
------------------------------	---

Toeslagen

Huishoudentoeslag	5
-------------------	---

Inkomstenbelasting

Afbouw arbeidskorting	5
Aftrek hypotheekrente	5

Urencriterium	5
---------------	---

Successiewet

Bedrijfsopvolgingsfaciliteit	5
------------------------------	---

Arbeidsrecht

Non-concurrentiebeding	6
Verlof en arbeidstijden	6
Loondoorbetaling	6

Sociale verzekeringen

WW en verwijtbare werkloosheid	7
--------------------------------	---

Ondernemingswinst

Transactievoordeel	7
--------------------	---

Varia

Buitenlandse boetes	7
---------------------	---

oudedagsvoorzieningen. De tweede pijler betreft de pensioenregeling in de verhouding tussen werkgever en werknemers. Het kabinet heeft inmiddels aangegeven hoe dit zou kunnen worden geregeld. Daarbij is ook ingegaan op het treffen van sancties bij afkoop van de nettolijfrente. Het is de bedoeling dat het wetsvoorstel op 1 januari 2015 ingaat.

Verskil in bijtellingspercentage

Het voordeel dat een werknemer heeft wanneer hij een auto van zijn werkgever privé mag gebruiken vormt loon in natura. Het voordeel wordt gesteld op een percentage van de catalogusprijs van de auto. Dat bedrag wordt bij het loon geteld. De hoogte van het percentage is afhankelijk van de CO₂-uitstoot van de auto. Die differentiatie in bijtelling is geen vorm van verboden ongelijke behandeling, omdat er een objectieve rechtvaardiging voor bestaat, aldus de Hoge Raad.

De Hoge Raad kwam tot dit oordeel in een procedure waarin een werknemer de toegepaste bijtelling voor het privégebruik van de auto op een aantal gronden bestreed. Zo meende hij dat de wetgever, nadat hij de bevoegdheid om nadere regels te stellen had gedelegeerd, niet meer zelf die

gedelegeerde bevoegdheid mocht uitoefenen. Dat standpunt is niet juist. De formele wetgever kan een gedelegeerde regelgevende bevoegdheid ook weer zelf uitoefenen zonder de delegatiebepaling te herroepen of zonder een uitdrukkelijk voorbehoud.

Daarnaast voerde de werknemer aan dat er voor de verschillen in percentage van de bijtelling sprake was van een ongeoorloofde ongelijke behandeling. Voor het privégebruik van de auto maakt het immers niet uit of de auto al dan niet zuinig is. Volgens de Hoge Raad vormt de gedachte om het gebruik van een minder milieubelastende auto te stimuleren een objectieve en redelijke rechtvaardiging voor het verschil in behandeling.

Pseudo-eindheffing hoog loon

De staatssecretaris van Financiën heeft een besluit over de loonheffingen geactualiseerd. Het gaat om een besluit uit 2013. De aanpassing van het besluit houdt verband met de verlenging van de pseudo-eindheffing voor hoog loon. De in het vorige besluit opgenomen goedkeuring voor de pseudo-eindheffing voor hoog loon 2013 is met een jaar verlengd. Op grond van de goedkeuring hoeft bij de berekening van de verschuldigde pseudo-eindheffing voor hoog loon geen rekening gehouden te worden met loon dat vóór 2013 is genoten en waarover in 2013 belasting is geheven.

Vergoeding reiskosten kinderen

Werkgevers kunnen kosten die hun werknemers maken vergoeden. Afhankelijk van de aard van de kosten is de vergoeding geheel of gedeeltelijk onbelast.

De door een werkgever vergoede reiskosten van de schoolgaande kinderen van een werknemer vormen loon. Het recht op vergoeding van de reiskosten van de kinderen was in de arbeidsovereenkomst opgenomen. Daarmee was sprake van uit de dienstbetrekking genoten voordeel. De reiskostenvergoeding strekte niet tot bestrijding van kosten die werden

gemaakt voor een behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking. Vanwege de geloofsovertuiging van de werknemer bezochten de kinderen scholen die dezelfde overtuiging aanhingen. Een dergelijke keuze is een privéaangelegenheid.

AUTOBELASTINGEN

Stimulering elektrische auto

De staatssecretaris van Financiën heeft vragen over de kosten van de stimuleringsregelingen voor elektrische auto's beantwoord. De vragenstellers gingen ervan uit dat de kosten voor de staat minstens een half miljard euro bedragen. Volgens de staatssecretaris is dat niet het geval, al zijn de precieze kosten niet bekend op dit moment. De staatssecretaris wijst er op dat er met ingang van 2014 maatregelen zijn genomen om de kans op overschrijding van het budget voor de MIA en de Vamil te beperken.

Op dit moment bestaan de volgende stimuleringsmaatregelen voor auto's met een beperkte CO₂-uitstoot.

In 2014 en 2015 geldt een vrijstelling van MRB voor auto's met een CO₂-uitstoot van ten hoogste 50 g/km. Voor deze auto's geldt een bijtelling van 4% voor volledig elektrische auto's en van 7% voor andere auto's.

Voor 2014 geldt een vrijstelling van BPM voor personenauto's met een CO₂-uitstoot van maximaal 88 g/km voor benzinemotoren en met een CO₂-uitstoot van maximaal 70 g/km voor diesels. Op basis van de Begrotingsafspraken 2014 wordt de vrijstelling van de BPM in 2015 beperkt tot nul-emissieauto's.

De MIA is met ingang van 2014 beperkt tot auto's met een maximale CO₂-uitstoot van 50 g/km.

In de Autobrief II komt de staatssecretaris met meer evenwichtige vormen van stimulering van zuinige auto's voor de jaren 2016 tot en met 2019. Daarbij zal rekening gehouden worden met de indirecte uitstoot en met mogelijke overstimulering door stapeling van maatregelen.

TOESLAGEN

Huishoudentoeslag

De huishoudentoeslag, die per 1 januari 2015 ingevoerd zou worden, komt er niet. De huishoudentoeslag moest de zorgtoeslag, het kindgebonden budget en de huurtoeslag vervangen. Tegelijk zou er een nieuwe ouderencomponent worden toegevoegd. Op die manier moest er één toeslag per huishouden komen. De bedoeling was dat het stelsel van toeslagen daarmee zowel werd versoberd als vereenvoudigd. Bij de uitwerking is gebleken dat er teveel complicaties in de uitvoering optreden, bijvoorbeeld op het terrein van de export van toeslagen. Het kabinet onderzoekt de opties om het toeslagenstelsel te hervormen. Omdat de huishoudentoeslag moest leiden tot een bezuiniging die zou oplopen tot structureel € 1,2 miljard, moet het kabinet op zoek naar alternatieve bezuinigingen.

INKOMSTENBELASTING

Afbouw arbeidskorting

In ruil voor het niet strafbaar stellen van illegaliteit wordt de arbeidskorting aangepast. Met ingang van 2015 begint de afbouw van de arbeidskorting bij een inkomen van circa € 49.000. Zonder deze aanpassing zou de vermindering van de arbeidskorting beginnen bij een inkomen van ongeveer € 42.000. In 2014 bedraagt de arbeidskorting maximaal € 2.097. Vanaf een inkomen van € 40.721 neemt de arbeidskorting

af. De daling stopt bij een inkomen van € 83.971. Vanaf dat bedrag geldt een maximale arbeidskorting van € 367. Voor mensen die de AOW-leeftijd bereiken hebben gelden lagere maxima. De afbouw van de arbeidskorting eindigt in 2017 bij een inkomen van circa € 116.000. Volgens het regeerakkoord zou in 2017 vanaf een inkomen van circa € 110.000 geen recht op arbeidskorting meer bestaan.

Aftrek hypotheekrente

Een van de voorwaarden voor aftrek van hypotheekrente is (mede)eigendom van de woning. Er moet een belang bij waardeveranderingen van de woning zijn om recht te hebben op aftrek. Hoofdelijke verbondenheid voor de hypotheekschuld is niet voldoende om de betaalde hypotheekrente in aftrek te kunnen brengen.

De procedure had betrekking op een dubbele woning die door twee zussen was aangekocht. Zij hadden de woning gefinancierd met een gezamenlijke hypotheek. De rente werd van een gezamenlijke bankrekening betaald. De woning bevatte twee afzonderlijke woongedeelten. Ieder gedeelte werd door een van de zussen met haar gezin bewoond. De eigendom van de gehele

woning berustte bij een van beide zussen. De zus die geen eigenaar was van de woning, had geen recht op aftrek van haar aandeel in de betaalde hypotheekrente. De zus die wel eigenaar was had evenmin recht op aftrek van dit deel van de betaalde hypotheekrente.

Urencriterium

Een agrarisch ondernemer claimde toepassing van de zelfstandigenaftrek en de MKB-winstvrijstelling. Voor de toepassing van deze faciliteiten moet een ondernemer aan het urencriterium voldoen. Dat criterium houdt in dat de ondernemer in een kalenderjaar ten minste 1.225 uren aan zijn onderneming besteedt. Daarnaast moet de ondernemer zijn arbeidstijd grotendeels besteden aan zijn onderneming. Daar lag voor deze ondernemer een probleem, omdat hij ook voltijds in dienstbetrekking werkzaam was. Vanwege de in loondienst gewerkte uren moest deze ondernemer aannemelijk maken dat hij in 2008 meer dan 1.712 uren en in 2009 meer dan 1.648 uren had besteed aan zijn onderneming. Daar slaagde hij niet in. Zijn urenspecificatie omvatte wel meer uren, maar een deel van de werkzaamheden was aan loonwerkers uitbesteed. Verder had de ondernemer de door zijn echtgenote gewerkte uren meegenomen in zijn urenspecificatie.

SUCCESSIEWET

Bedrijfsopvolgingsfaciliteit

De bedrijfsopvolgingsfaciliteit (BOF) in de Successiewet houdt in dat de schenking of erfrechtelijke verkrijging van ondernemingsvermogen onder voorwaarden geheel of grotendeels is vrijgesteld. De BOF moet voorkomen dat de continuïteit van een onderneming in gevaar komt door de heffing van erfbelasting.

Volgens de Hoge Raad is de BOF niet van toepassing op vermogensbestanddelen die pas na de verkrijging tot het ondernemingsvermogen gaan behoren.

De vraag in deze procedure was of de BOF ook van toepassing is op vermogensbestanddelen die bij de erflater niet (meer) tot het ondernemingsvermogen behoren, maar bij de erfgenaam wel.

De erflater had zijn onderneming enkele jaren voor zijn overlijden gestaakt. De erfgenaam gebruikte na de staking grond van de erflater voor zijn eigen onderneming. In een dergelijk geval zou zich het continuïteitsrisico kunnen voordoen dat de wetgever met de invoering en uitbreiding van de BOF heeft willen bestrijden. Gezien de ratio van de BOF zou deze regeling in dit geval van toepassing moeten zijn. De wettekst biedt echter geen ruimte voor de uitleg dat onder 'in de verkrijging begrepen bestanddelen van het vermogen van een ondernemer' ook de vermogensbestanddelen vallen die pas na de erfrechtelijke verkrijging tot het ondernemingsvermogen gaan behoren. Ook aan de voorwaarde dat de onderneming van de erfgenaam een rechtstreekse voortzetting is van de onderneming die eerder door de erflater werd gedreven is in dit geval niet voldaan.

De BOF kan ook van toepassing zijn op aandelen die bij de schenker of erflater tot een aanmerkelijk belang behoren. De vennootschap moet daarvoor wel een materiële onderneming drijven.

Volgens Hof Arnhem-Leeuwarden was dat het geval bij een BV die een aantal onroerende zaken exploiteerde. De procedure betrof de schenking van een aandeel door een aanmerkelijkbelanghouder aan zijn dochter. De dochter slaagde erin aannemelijk te maken dat de BV ten tijde van de schenking een onderneming

dreef. Als dga verrichtte vader arbeid die als doel had dat de BV een hoger rendement behaalde dan bij normaal vermogensbeheer gebruikelijk is.

De staatssecretaris van Financiën heeft het cassatieberoep tegen een vergelijkbare uitspraak van Hof Den Haag ingetrokken. Vanwege het feitelijke karakter van de uitspraak van het hof verwacht de staatssecretaris in cassatie geen succes. De staatssecretaris is overigens van mening dat verhuur van vastgoed niet snel is aan te merken als het drijven van een onderneming.

ARBEIDSRECHT

Non-concurrentiebeding

De kantonrechter heeft in kort geding geoordeeld dat een wereldwijd non-concurrentiebeding niet onredelijk hoeft te zijn. De werkgever was een bedrijf dat zich bezig houdt met het online boeken van hotels en dergelijke. Online boeken van hotels kan vanaf iedere plek op de wereld gebeuren. Het non-concurrentiebeding was niet onredelijk ruim omdat het niet verbodt om voor een ander online boekingsbedrijf te gaan werken, maar zich beperkte tot directe concurrenten. Van belang in deze procedure was dat niet uitgesloten kon worden dat de werknemer het aanbod van de concurrent had gekregen vanwege zijn specifieke kennis op het gebied van het bereiken van hoge posities bij zoekmachines. Mede gelet op de carrièremogelijkheden van de werknemer bij zijn oude werkgever vond de kantonrechter het belang van de werkgever bij handhaving van het non-concurrentiebeding zwaarder wegen dan het belang van de werknemer bij matiging daarvan.

Verlof en arbeidstijden

Bij de Tweede Kamer is een wetsvoorstel in behandeling ter modernisering van de regelingen voor verlof en arbeidstijd. De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft de tweede nota van wijziging bij dit

wetsvoorstel ingediend. Deze nota van wijziging bevat een uitwerking van een aantal beleidsvoornemens. Deze zijn eerder beschreven in een brief van de minister naar aanleiding van de arbeid- en zorgbijeenkoms op 18 november 2013.

Naar aanleiding van een gedane toezegging bij de behandeling van het wetsvoorstel Hervorming kindregelingen kondigt de minister nu een volgende nota van wijziging aan. Die nota van wijziging zal een regeling bevatten voor de overdracht van bevallingsverlof aan de vader ingeval van overlijden van de moeder bij de bevalling.

Loondoorbetaling

De werkgever is verplicht om tijdens ziekte van een werknemer diens loon door te betalen. Houdt de werkgever zich niet aan die verplichting, dan kan de werknemer een vordering in stellen bij de rechter. Volgens de wet moet de rechter de vordering afwijzen als de werknemer zijn vordering niet onderbouwd met een verklaring van een deskundige waaruit blijkt dat hij niet in staat is om zijn werk te verrichten. Dat geldt overigens niet als de werkgever de ziekte niet betwist of als het overleggen van de verklaring in redelijkheid niet van de werknemer kan worden gevergd.

Een werknemer vroeg aan het UWV om een deskundigenverklaring in verband met een vordering tot doorbetaling van zijn loon bij ziekte. Het UWV weigerde deze verklaring omdat het dienstverband van de werknemer was geëindigd en hem een ziekteverzuimverklaring was toegekend. Vanwege het ontbreken van de deskundigenverklaring wees de kantonrechter de loonvordering af.

In een arrest uit 2013 heeft de Hoge Raad in een dergelijke situatie geoordeeld dat de verplichting om een deskundigenoordeel van het UWV bij een loonvordering te voegen bedoeld is om de rechtspositie van de werknemer te versterken. Een onafhankelijk deskundigenoordeel kan dienen als onderbouwing van de stelling van de werknemer dat hij ziek is en dat geen sprake is van werkweigerings. De rechter moet niet te snel een vordering afwijzen als een deskundigenverklaring van het UWV ontbreekt. Op basis van andere medische informatie kan de werknemer zijn ziekte onderbouwen.

SOCIALE VERZEKERINGEN

WW en verwijfbare werkloosheid

Een werknemer heeft geen recht op een WW-uitkering als hij verwijfbare werkloos is geworden. Daarvan is sprake als de dienstbetrekking is beëindigd door de werknemer, tenzij voortzetting van de dienstbetrekking zo bezwaarlijk zou zijn dat dit van de werknemer redelijkerwijs niet kan worden gevraagd.

De Centrale Raad van Beroep heeft onlangs in een procedure een tussen werkgever en werknemer gesloten vaststellingsovereenkomst als een ontslagverzoek van de werknemer aangemerkt. Dat wil nog niet zeggen dat de werknemer ook verwijfbare werkloos is geworden. Een ontslagverzoek van de werknemer kan de uitkomst zijn van een onderhandeling tussen werknemer en werkgever over de voorwaarden waaronder een door de werkgever gewenste beëindiging van de dienstbetrekking zijn vorm krijgt. De werknemer in deze procedure was door de werkgever in het kader van een reorganisatie boventalig verklaard, maar van een dreigend ontslag was geen sprake op het moment van sluiten van de vaststellingsovereenkomst. Volgens de Centrale Raad van Beroep had de werknemer vrijwillig gekozen

voor beëindiging van het dienstverband. Er waren geen omstandigheden waardoor voortzetting van het dienstverband niet kon worden verlangd van de werknemer. Omdat de werknemer verwijfbare werkloos was, had het UWV terecht een WW-uitkering geweigerd.

ONDERNEMINGSWINST

Transactievoordeel

De voordelen die iemand behaalt met transacties in de privé sfeer zijn onbelast. Valt een transactie en dus het behaalde voordeel echter in de sfeer van de onderneming, dan is het voordeel belast in box 1. Transacties die een ondernemer verricht liggen niet snel in de privé sfeer als er een verband is met de onderneming. Dat bleek onlangs in een procedure over de aan- en verkoop van het huurrecht van een benzinestation.

Het huurrecht werd op een veiling gekocht door de exploitant van een aantal benzinestations voor een bedrag van € 180.000. De exploitant droeg het huurrecht over aan een door hem opgerichte holding-BV. De holding droeg het huurrecht over aan een dochter-BV. Vrijwel direct daarna verkocht de holding de aandelen in de dochter-BV aan een derde voor € 1.980.000. De holding keerde vervolgens een bedrag van € 1.800.000 uit aan haar aandeelhouder, de exploitant.

De Belastingdienst merkte het behaalde voordeel van € 1.800.000 aan als winst

uit onderneming, omdat de exploitant het huurrecht had aangekocht als ondernemer. De verkoopopbrengst kwam daarom toe aan de onderneming. De rechtbank en het gerechtshof deelden deze opvatting. Anders dan de exploitant meende was het huurrecht bij de aankoop geen onderdeel van zijn privévermogen geworden.

VARIA

Buitenlandse boetes

In beginsel zijn alle kosten van een onderneming aftrekbaar van de winst. Dat geldt ook voor geldboetes. Vanaf 1 januari 1991 zijn geldboetes die worden betaald aan de Nederlandse overheid of aan instellingen van de Europese Unie niet meer aftrekbaar. De achtergrond van deze beperking van de aftrekbaarheid lag in het streven naar een effectievere handhaving van de Nederlandse rechtsorde. Buitenlandse boetes maken geen inbreuk op de Nederlandse rechtsorde. Daarom vielen zij niet onder de beperking van de aftrekbaarheid. Het kabinet vindt het niet langer wenselijk om de aftrekbaarheid van een boete te laten afhangen van de instantie die de boete heeft opgelegd. De schade die een ondernemer ondervindt door een in het buitenland opgelopen boete moet niet worden verminderd door belastingaftrek in Nederland.

In reactie op vragen van de Tweede Kamer heeft de staatssecretaris van Financiën gezegd dat buitenlandse boetes binnenkort niet langer aftrekbaar van de winst zullen zijn. In het Belastingplan 2015 zal worden voorgesteld om de uitsluiting van de aftrek van geldboetes uit te breiden tot alle geldboetes. Bedragen die worden betaald om strafvervolgning te voorkomen gelden in dit kader als geldboete.

Van den Akker Accountants B.V.
Noordeinde 23
2761 BN Zevenhuizen ZH

Telefoon: +31 (0) 180 - 63.82.38
TeleFax: +31 (0) 180 - 63.39.13

E-mail: info@akkeraccountants.nl